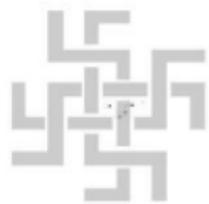

920

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

स्यनतायतेनामस्य वीर्यस्यो द्विजाः ॥ तत्रै सुचारणं कार्यं विसृतीर्यमिदं लिखितं ॥ अत्र त्रिकालं विष्णुशुभाकार्या ॥ अत्र तस्य
 मूले जलदानं च द्यारिनेत्रे चोक्तं ॥ अत्र कलुषं हस्तं यात् ॥ तदुक्तं तत्रैव पादौ ॥ अत्रोदरपाचनं हृदयं वेशाख्यां च दिनत्रयं ॥ अपि
 सम्यग् विधानेन नारी बाधुहोषाया ॥ प्रातः स्नातः सुनियतः सर्वपापेभ्यः मुक्तः इति ॥ यद्यत्तु वेशाख्यं मन्त्रमासः सदास
 मासि शुद्धमासे पूर्णिमाया कर्तव्या ॥ १ ॥ वेशाख्यं मन्त्रं प्रतिपत्कारि सिंहकल्पादिः ॥ २ ॥ वेशाख्यं मन्त्रं द्वितीयातीतलोहितम्
 ल्पादिः ॥ ३ ॥ वेशाख्यं मन्त्रं तृतीयायां त्रिलोचनयामोकाकाशोरवे ॥ इयं वासव्यं तृतीयायां च ॥ सादृक्त्वात् अपि नीत्याया ॥ तदु
 क्तं नारीये ॥ देसुले देतया कृत्तियुगादियो विदुः ॥ शुक्लपौर्वादिदिने प्रायेण कृत्तये वापरादिदिने ॥ इति ॥ अत्र विरोधो ह्येवो भोशोभ
 विष्ये ॥ वेशाख्यं शुक्लपक्षे तृतीयायां तथैव च ॥ गंगतोयेन स्नात्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ तस्यां कार्यायैव हेमिचोयवै वि
 सुसमर्चयेत् ॥ यवानघादिजातिभ्यो प्रयतः प्राणयै धवनि ति ॥ इयं गौरी व्रते उत्तराकार्या ॥ आख्या वर्जयित्वा तृतीयां हि
 जसत्तम ॥ अन्येषु सर्वकार्येषु गणसुखाप्रशस्यते इति ब्रह्मवैवर्त ॥ १ ॥ यथा ॥ अथुषी ॥ द्वितीयायां तु काविद्या तृतीयायां कदाच
 न ॥ कर्तव्या व्रते भिस्नातधर्मकामार्थतत्परे रिति स्वकल्पुणो द्वितीयायै द्विदिने ध्यात्वा ॥ त्रिधेयप्रधानं शुक्लवर्णं द्वितीयायै ध्यानं
 त्रिसुहृतात्मकः ॥ किं तु कलाकाष्टादिस्वाधीत्यादि सा तृतीयायां कर्तव्या कर्तव्या गणसंस्तरि स्कारदा ॥ अतएव तृतीयायै गो

क७

पत्र ३

विशुद्धताभेज्जतमेते

रीव्रते स्वल्पपि पराश्या ॥ इतां तरेषु त्रिसुहृत्तुर्वेधेन त्यास्यत्वं - द्वितीयदिने त्रिसुहृत्तुर्था स्वग्राह्यत्वमिष्यादिग्रयांतरे
 द्रष्टव्यं ॥ यद्यत्तु चतुर्थी युता किंचिदपि न लभ्यते तदा गौरी व्रते षष्ठिद्वितीया विद्या विद्यास्या ॥ एकाररी तृतीया च ष
 ष्ठी चैव त्रयोदशी ॥ पूर्वदिने पि कर्तव्या ॥ दिनसाले रानीति क्व इव सिंघनात् ॥ इयं च त्रेतासुगादिः ॥ सुगादिपुरात्रि
 य भोजने मांश्चिन्तु कृत्तु विधाने ॥ रात्रौ तु कृत्तु वत्सरे तु मन्वादि सुगुणदिस्तु ॥ अत्रैव स्वच्छिन्नं च त्रयोदश्यां पातय
 मिति ॥ दशवारभितिशेखः ॥ ३ ॥ यवासपूर्वा ॥ मन्मासपात तत्रापि सुगादि किमिदं आहकार्यं ॥ मन्वादे च सुगादे च तन्मा
 सोरुपयोरपीति मरीचिकवनात् ॥ अत्र संसृष्टि लानं महाकृते ॥ इयं मन्वा तृतीया परसुरामजयंती ॥ सा च प्ररोषव्यापिनी
 आद्या ॥ तथा च स्कादे ॥ वेशाख्यं मन्त्रं तेषु तृतीयायां पुनर्वसौ ॥ त्रिगणाय च मन्त्रे यामेरा मारव्यः समभ्रुदरि - ॥
 रेणुकायास्तु योगार्थं वतीणे मुविस्वयं ॥ दिनद्वये तद्व्याप्ता वंशतः समव्याप्तो वपण ॥ अन्यथा पूर्ववत् ॥ तदुक्तं
 त्रैव भविष्ये ॥ सुक्ला तृतीयायै शारदशुद्धपौष्यादिना द्वय ॥ त्रिषां धापूर्वयामे चेतुराश्विनं त्रिदिने ॥ इति ॥ १ ॥

अथवेशाखशुक्लसप्तम्यांगोत्पत्तिः ॥ ३ ॥ श्लो ॥ वेशाखशुक्लसप्तम्यां जहुना जाहवीपुरा ॥ शोषातीतापुनस्पन्ना कर्णरंध्रात्तु
 क्षिणात् ॥ नातत्र पूजयेद्दक्षीणांगगणनेखलांमिति ॥ इयंतुशिष्टाचारमध्याह्न्यापिनीप्रात्या ॥ दिनद्वयेतद्यासावेव्या
 दोवाप्रवर्त्ता ॥ घणमुत्पत्तिरित्युपमाक्यात् ॥ १ ॥ अथवेशाखशुक्लचतुर्दशीनुष्ठान्तयती ॥ साचात्रप्रेरायथापिनीप्रा
 त्या ॥ तदुक्तंतेमात्रेनृत्तिरुपराणे ॥ वेशाखशुक्लपक्षेचतुर्दश्यानिशामखे ॥ प्रज्जम्भदर्शनपुराणव्रतंवायप्रणाश्रनं ॥
 वधेविवृतुर्कृतंअममसंतुष्टेकारणमिति ॥ २ ॥ नद्वयेतद्यासावेव्यातोवापरा ॥ संकल्परूपवृत्तेपक्रमकालत्वात् ॥ चतु
 र्दश्याचरुणिनित्युपमाक्यात् ॥ इमेवगारुडकस्यादिः ॥ ३ ॥ अथवेशाखशुक्लपौर्णमास्याविशेषः स्मरते ॥ भविष्ये ॥
 वेशाखीकात्रिंशतीमाधीतिथयोतीवप्रजिताः ॥ स्नानरानविहितास्तानुनयापांडुर्दनेति ॥ ७ ॥ इतिवेशाखः ॥ १ ॥
 जं ॥ २ ॥ अथशुक्लः ॥ भविष्ये ॥ पिष्टेनकजकैस्त्वजाष्टेमासिसर्वेदिक् ॥ पुष्ट्यैः संप्रजगधाद्येनानावस्त्रविभूषणैः ॥
 वधकोद्युतंसांस्सर्गलोकेमहीयतइति ॥ कंजजोत्रला ॥ ज्येष्ठशुक्लचतुर्दशीमाहृत्स्वरुत्प्रादिः ॥ २ ॥ ज्येष्ठशुक्लदृती
 पायांभाव्रतं ॥ तदुक्तंमाधवयि ॥ भविष्ये ॥ भद्रकुरुष्वयत्नेनभारव्यज्रतमुत्तम ॥ ज्येष्ठशुक्लदृतीयायांस्नान्त्वा ॥ नये
 नतसैरिति ॥ सापूर्वाविद्याप्राप्त्या ॥ दहन्त्यातथारण्यसावित्रीवृष्टेयिनी ॥ कलाष्टमीचमत्तावधुर्नव्या

४

सन्मुखीतिथिरितिस्कांदोत्तेः ॥ इयमेववाग्देवकल्यादिः ॥ ३ ॥ अथशुक्लः ॥ ज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यां तुजातापूर्वमुमासती ॥ तस्मा
 त्नातत्रसंप्रसास्त्रिभिः सोभागपुष्ट्ये ॥ उपहारेऽश्वविधिघेजीतन्त्वोत्सवादिभिः ॥ लोभैः पयोप्रिवेस्त्रेभ्यपुत्रपुष्ट्येस्तु
 गंधिभिः ॥ ७ ॥ अथज्येष्ठशुक्लदृतीदशरुत् ॥ अस्याकाशीखेदगेऽश्वयात्राणोहमात्रोक्षाले ॥ ज्येष्ठेमासिसितेपक्षे दशा
 श्रीहस्तसंयुक्ता ॥ हरतेदशयानितस्माद्दशाहुरस्तुतेति ॥ वाराहे ॥ दशमीशुक्लपसेतुज्येष्ठेमासिकुजेहनि ॥ अवतीर्णा
 खतः स्वर्गादुल्लसच्चिसिद्धरा ॥ हरतेदशपापानितस्माद्दशहरास्तुतातिता ॥ काशीखेदो ॥ लिंगदशाश्वमेधेशंष्ट्याद्दश
 हरतियो ॥ दशजन्माजितैवापेः ॥ इदमलमासेपिकर्तव्यं ॥ शुद्धेपुत्रः कर्तव्यमिति ॥ ५ ॥ अथ
 ज्येष्ठशुक्लैकादश्यांजिर्जलैकादशीव्रतं ॥ स्कांदो ॥ ज्येष्ठेमासिनृपश्चष्टयाशुक्लैकादशीशुभा ॥ निर्जलंसमुपोष्यान्नजलकुं
 भांसाश्वरुत् ॥ प्रहापसुरव्यभिप्रेभ्यस्तापत्रयविवर्जितः ॥ विष्णुकोकमवाप्यहोदेतेविष्णुसन्निधाविति ॥ नृसिंहपदि
 चर्पायांजलकुंभदानमंत्रः ॥ देवदेवधृषीकेशसंसारणवृत्तारम् ॥ उदकुंभप्रदानेनयास्यामिपरमांगतिमिति ॥ ज्येष्ठी
 अमावास्यासावित्रीव्रतं ॥ तदुक्तंव्रतखंडे ॥ ज्येष्ठीपौर्णमास्यासावित्रीव्रतं ॥ तदुक्तंस्कांदे ॥ ज्येष्ठमासेतुसंप्राप्तो

र्णमास्यायतिव्रता ॥ स्नात्वा चैव सुविर्भावावटं सिंध्यव हृदये ॥ इजनादि व्रतकोट्टे द्रष्टव्यं ॥ अत्र पूर्णिमा मावास्ये पूर्ववि
 देष्टाये ॥ इह तयातया र्भासा विवटेपे तबी ॥ कृष्णाष्टमी च भूता च कर्तव्या सन्तु वीति धिरिति स्फां हात ॥ भक्त विष्णो नैक
 नृणां जमावासा चरुणिमा ॥ वृजधिला सुरश्रेष्ठ सावित्री व्रतमुत्तममिति वल्लवैवर्ताच्च ॥ अत्र पूर्णिमा मावास्या
 उरुधेनपथा निरुजिसंपत्तिर्भवति तथात्रयोदश्यादिप्रास्यं ॥ तस्याः प्राधान्यात् ॥ अस्यामेवोर्णमास्यां विशे
 षज्ञो दिव्यपुराणे ॥ ज्येष्ठे मासि तिलादुघासोर्णमास्यां विशेषतः ॥ अश्वमेधस्य यत्पुरायं तस्माज्जातिनस
 शयश्चि ॥ विशुधर्मि नरो ॥ सापवा सलया ज्येष्ठे पूणे तु शशालसणे ॥ उपानु होतया छन्दसा संत सुखी भ
 जेत ॥ मज्जे ॥ उपानहो प्रदास्यामि कंठकादि विवारेण ॥ सर्वस्थानेषु सुखे देतुं शोति प्रयच्छुमे ॥ अत्र दानमं
 त्रः ॥ इह लुनातयज्ञाणं कुरु मे केशव जना ॥ अत्र त्वं श्रीतयेदं तं ब्राह्मणाय मया सहैति ॥ मया लक्ष्या ॥ इष
 को अमन्वादि ॥ को न कृत्यादिश्च ॥ वामनपुराणे ॥ उदकं भो ह्युदामं च तालवतं संवदं ॥ त्रिविक्रमस्य श्रीस
 र्यं दातव्यं ज्येष्ठे मासि त्विति ॥ १७ ॥ इति ज्येष्ठः ॥ अथाष्टमः ॥ महाभारते ॥ आषाढ मकमं कुरु ॥ वामा
 स्थि

५
 ५

समतं प्रितः ॥ बहुधान्या बहुधुनो बहुपुत्रश्च जायत इति ॥ वामनपुराणे ॥ उपान दुग्गलं अत्रैलवणा मरुका निवा ॥ आषा
 ढे वामनः प्रीत्ये दातव्यानि तु भक्तिरिति ॥ १ ॥ आषाढं तु क्लृप्तौ याज्ञानेयकल्प्यादिः ॥ आषाढा गोपे न कल्पा
 दिः ॥ २ ॥ रथमात्रा ॥ स्कंदे ॥ आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया पुष्यसंयुता ॥ तस्यारथे समारोप्यारंभो भद्रयाच ॥
 मां जगन्नाथ ॥ ७ ॥ आषाढशुक्लचतुर्थी राशुत्तरकल्पादिः ॥ १ ॥ वारहे ॥ आषाढशुक्लषष्ठी तु तिथिकोमारिका
 स्मृता ॥ कुमारचर्चयेत्तत्र पूर्वोपोध्यवेदनमिति ॥ ६ ॥ आषाढशुक्लदशमी पोर्णमासी मन्वादिः पूरुह्यपिनीषु
 कं ॥ ७ ॥ आषाढशुक्लदशम्यादिः ॥ १ ॥ अथ अश्वमेधस्य यत्पुरायं तस्माज्जातिनस शयश्चि ॥ विशुधर्मि नरो ॥ सापवा सलया
 ज्येष्ठे पूणे तु शशालसणे ॥ उपानु होतया छन्दसा संत सुखी भ
 जेत ॥ मज्जे ॥ उपानहो प्रदास्यामि कंठकादि विवारेण ॥ सर्वस्थानेषु सुखे देतुं शोति प्रयच्छुमे ॥ अत्र दानमं
 त्रः ॥ इह लुनातयज्ञाणं कुरु मे केशव जना ॥ अत्र त्वं श्रीतयेदं तं ब्राह्मणाय मया सहैति ॥ मया लक्ष्या ॥ इष
 को अमन्वादि ॥ को न कृत्यादिश्च ॥ वामनपुराणे ॥ उदकं भो ह्युदामं च तालवतं संवदं ॥ त्रिविक्रमस्य श्रीस
 र्यं दातव्यं ज्येष्ठे मासि त्विति ॥ १७ ॥ इति ज्येष्ठः ॥ अथाष्टमः ॥ महाभारते ॥ आषाढ मकमं कुरु ॥ वामा
 स्थि

वातुर्मास्यत्रतारोष्वाद्यादशुक्लेकारोद्वासीरुणिमासुकर्षसंक्रान्तेदिनेवाविकल्पेनकर्तव्यः ॥ एकादश्यां तु गृहीयात्सं
 क्रान्तौ कर्षेत्स्यवा ॥ आषाढ्यां राशेभस्मां चातुमास्ये ॥ दिवत्रतमिति सैनकुमारवचनात् ॥ आषाढशुक्लद्वादश्यां पोषा
 मास्यामथाषिवेति वाराहपुराणाच्च ॥ श्रीमहाभारते ॥ आषाढे तु सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः ॥ वातुर्मास्यत्रतं कु
 र्याद्यत्किंचिदप्यतो न शक्ति ॥ अस्यानित्यत्वं तत्रैवोक्तं ॥ वार्षिकं श्वदुरे मासाद्वाह्यत्वं तत्र चिन्तः ॥ ब्रतन नो नराज्ञो
 त्ति किंचिद्व्यवसरेऽप्येवं ॥ असंभवे तु लोकैतु कर्तव्यं तत्र यमुक्तं तस्मिन् ॥ अस्यां भः शुक्रास्तादावपि कार्यः ॥ इति ॥ या
 धारं भविष्यं ॥ तथा ॥ आशौचमथ्येपि विद्याधारभो भवसेवा ॥ अशुचिर्वाशुचिर्वापि यदहो ॥ यदवापुमान् ॥ ब्रतमे
 तत्करहृत्वा सुच्येते सर्वपातके रिति स्फारोक्तः ॥ आरथ्ये सततं न स्याद्द्वारथ्ये तु सततं कर्मि तिविष्णुवचनाच्च ॥ ॥ इत्ये
 ह्यप्रकारमाह एमाक्षो भविष्य ॥ एवं तां प्रति मां विष्णोः पूजयेत्ता स्वयं नरः ॥ प्रभाषेता यतो विष्णोः ॥ एतां जलिपुटः तथा ॥
 चतुरेष्वाधिकान्द्रासान् देवस्वाध्यायनाविधिः ॥ इमं करिष्ये नियमं निर्विघ्नं प्रकुरुषुः ॥ अतः किमु कल्पमंत्रः ॥ भविष्य ॥ आवण
 वर्जयेत्सुब्रह्मं ह्येमाद्रये तथा ॥ दुग्धमाश्वयुजे यासि काति के हिलं ज्येष्ठा ॥ स्कादे ॥ चतुर्थे तानि नि सानि चतुरस्रमवा

सिनां ॥ कृष्णां च सुदंडं च चतुर्थे हिलं सजेत इति ॥ १ ॥ आले ॥ आषाढे मासि भूतायां शिवं संकल्पमानवः ॥ सर्वपाषाणिवि
 मुक्तः सर्वसंपदमाप्नुयादिति ॥ १० ॥ आले ॥ चतुरश्रपाशुपोष्याथेपोषमास्याये जहरिति ॥ ११ ॥ आषाढ्यां कोकिलात्र
 तमुक्तं ह्येमाक्षो भविष्य ॥ आषाढे पोषमास्यां तु सध्या काल उपस्थिते ॥ सकल्पयेन्मासमंकं ॥ आवरणं प्रहृतं ॥ स्नानं च
 रिष्ये नियता ब्रह्मचर्यस्थिता सती ॥ भोस्यामिनकं ॥ भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दयामिति ॥ अस्पृशेत्तत्र तस्मात्सायाह्या
 यनी प्राच्या ॥ अत्रैव स्नासरोक्ता ॥ तत्र मध्याह्न्यापि नीग्राह्या ॥ दिनह्येतथा त्वेषि परे वेत्ति संन्यासपद्धतौ ॥ इत्यु
 न्नादि ॥ १२ ॥ इत्याषाढः ॥ अप्युत्प्रावणः ॥ शिवरहस्ये ॥ तस्यैकदारनाप्यस्य आवरणं सोमवासरे ॥ पूजाकार्यं विशेषे
 षासाधने वैविधं शुभे ॥ सोमव्रतं कार्यं प्रयत्ने नमया विधि ॥ शक्रे नोपाषणं कार्यं मथवा निशिमौ जने ॥ १२ ॥ कामा
 क्षी प्रहृत्य ॥ तत्रापि आवणे मासि प्रहृत्य विधि वज्रैः ॥ पूजाकार्यं विशेषेण सर्वथा मोमवासरे ॥ इति ॥ १३ ॥ आवण
 शुक्लं तृतीया मधुश्रवा रवायु जैरुप्रसिद्धा ॥ साच पर्युता ग्राह्येति ॥ दिवोदासीये ॥ १३ ॥ आवण शुक्लं चतुर्थे दि
 वा गणपति व्रतं ॥ तत्र सामध्याह्न्यापि नीग्राह्या ॥ दिनह्येतद्वासावमौलो वाध्या ॥ तत्राच वरहस्पतिः ॥ चतुर्थे

गणनायस्यमानविद्याप्रशस्यते ॥ मध्याह्न्यापिनीसातुपरतश्चैतरेद्विद्विति ॥ ४ ॥ आवणशुक्लपंचम्याना
 गप्रोजेता ॥ इयंचपरविद्याशाला ॥ तदुक्तं च मत्कारचिंतामुरो ॥ पंचमीनागप्रजाप्यांकापाषष्ठीसमन्विता ॥
 तस्यातुतुषितानागाइतराचतुष्टिकेति ॥ इयमेवरोत्कल्पदिः ॥ ५ ॥ आवणशुक्लद्वारद्वारोदधित्रतंप्रभः प्रो
 पुरुः ॥ तत्रक्तकारीनांनिषेधः ॥ तत्रेवद्वारद्वारविष्णोः पवित्रारोपणं ॥ विष्णुरहस्यं ॥ आवणस्यसितेपक्षे
 इत्येदिवाकरे ॥ द्वारद्वारवासुदेवस्यपवित्रारोपणं ॥ द्वारद्वारोश्रवणेवापिपंचम्यामपवादिजः ॥ अत्रुक्त
 ल्येषुक्तं च पंचद्वारमयापिबेति ॥ शिवे ॥ कालोत्तरेतंत्रे ॥ आघातानेवतुदश्यांनभस्वनभसास्तथा ॥
 अथम्याचतुदशपापक्षयोः सप्तमिति ॥ आवणशुक्लधतुष्यांगणेशस्यपवित्रारोपणं ॥ षष्ठांस्कंद
 स्य ॥ सप्तम्याभास्करस्य ॥ अष्टम्याभवास्याः ॥ षोणिसायांपराशक्तेः ॥ गोष्ठाकालुत्तारोमाचनंश्रुतिका
 यो ॥ पवित्रारोपणं विद्याश्रवणनभवेद्युक्ति ॥ कतिक्वाविधिश्चकृत्कतिकर्तव्यमिति नारदः ॥ शुक्लपील
 र्जः ॥ हेमरोप्यतान्नसोमसत्रैः कोशेषपञ्जैः ॥

सद् कुरोः कोशेषकापमिर्बाहुरपाकतिनेः शुभैः ॥ हलात्रियुगांतं सत्रं त्रियुगाद्द्वारोध्ययत् ॥ तत्रोत्तमं पवित्रं तुषष्ठा
 शतैस्त्रिभिः सप्तसासहितं द्वाभ्यांशताभ्यां मध्यमं स्रुतं ॥ साशीति नारते नैवकनिष्ठं तत्समाचरेत् ॥ उत्तमं तु शत
 श्रेयिपंचाशं धिमध्यमं ॥ कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात्षड्विंशं धिरोभितं ॥ षड्विंशच्चतुर्विंशद्द्वारद्वारिचकेवन ॥ च
 तुर्विंशद्द्वारद्वारो विसेके मुनयो विदुस्ति ॥ सांबशिपवित्रे तु शिवागमे ॥ शशादशभिर्वास्त्रैस्त्रिंशतावाद्युक्तं
 या ॥ पंचाशतावाकृतं च तुष्यं च त्रालकं ॥ द्वारद्वारगुलमाभ्यानिव्यासादद्यात्पुलानिवा ॥ लिग्विस्तारमानानि च
 तुरंगुलकानि चोति ॥ तत्रमंत्रः ॥ देवदेवनमस्तुभ्यं गृह्णाणेदं पवित्रं ॥ पवित्रीकरणार्थाय वर्षप्रजाफलपरं ॥ प
 वित्रकं कुस्त्वाद्यमन्म्यादुक्तं कृतं ॥ सुद्धाभवाम्यहं देवत्वत्पसादासुरेश्वरिति ॥ मूलमंत्रसंपुष्टितेनानेन दद्यात् ॥
 आर्धमा ॥ मणिविहममालाभिर्महारकुसुमादिभिः ॥ इयं सावत्सरी प्रजातवास्तुगृहोद्भेज ॥ वनमालायथादेवको
 स्तुभंसततं हृदि ॥ पवित्रमस्तुते तद्वत्तु च हृदयं धेदुति ॥ इतच्च नित्यं न करेति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः ॥ १ ॥

स्यात्तस्मिन्प्राणिशुक्लामुनिसत्तमयागमशास्त्रे ॥ पवित्रारोपणं कालेन करेति कथंचन ॥ तदायुतं जपे
 न्नं तं स्तोत्रं वापि समाहित ॥ १ ॥ ॥ आवरणं शुक्लं चतुर्दशीपवित्रारोपणे पूर्वाविद्यायाश्चैत्रशुक्लचतुर्दशीवत् ॥
 ॥ १ ॥ ॥ अथोपासनाय ॥ तत्रैव ह्येव ॥ आवरणं प्रवणं कार्यं ॥ अत्र प्रवणं धिने प्रयुक्तं प्रांसं ॥ आवरणं तु यत्कर्म उतारो
 षाडस्युतं ॥ संवत्सारुतो ध्यायस्तस्मिन् देवनप्रपूति ॥ धनिष्ठासंयुते कर्माश्रवणं कर्म यद्वेते ॥ इति मया सोक्तं
 पाशुपतशोणमास्यां ॥ तदुक्तं धर्मसूत्रे ॥ आवरणं पोर्णमास्यामध्यायमुपासुते ॥ अत्रोदयिकीपोर्णमा
 आस्था ॥ तदाह माधवीयगार्ग्यः ॥ पर्वरज्योदयिकी कुर्युः आवणीतैतिगियकाः ॥ बहुवाः श्रवणे कुर्युर्हसं
 क्तित्वजितइति ॥ अत्रोदयिकत्वविरोधमाह ॥ आवणीपोर्णमासीद्वसंगवात्परतोयदि ॥ तदेवादीयकीयास्या
 नाम्योदयिकी भवत ॥ ग्रहसंक्रात्योर्विशेषमाह ॥ बहुवृत्त्यकारिकायां ॥ अध्यायानामुपाकर्म आवरणं
 श्रवणं तु ॥ तत्रासहस्युक्तं पापं च म्यां वातदिष्यते ॥ अथ श्रोत्रयस्तस्मिन्नामेतुन भवति ॥ तदाभाद्रप

देमोसश्रवणेन करेति यत् ॥ आवण्यां प्रोष्ठपदावाप्युपाहस्यपाविधिः ॥ उक्तं च्छंदस्य धीपीतमासां चिप्रार्द्ध
 मानि ॥ प्रोष्ठपदामपि दाघे आघाद्यां कार्यं ॥ तदुक्तं कौर्मै ॥ आवणस्य तु मासस्य पोर्णमास्यां हि जोत्तम ॥ आया
 ष्यां पोर्णमास्यां वावेदोषाकरणं भवेदिति ॥ कात्यायनेरूपे पोर्णमास्यां पतनमध्याह्न्यापि नीपोर्णमास्यां ॥
 पाशुपतसूत्रे ॥ अध्यायानामुपाकर्म आवण्यां श्रवणेन बाधस्तेनोषधिभोक्त्वापंचम्यां श्रवणस्य त्विति ॥
 हस्तेन युक्तायां च म्यामिति स्मृतिबंदि कार्या ॥ एतान्तरपि हस्तेन युक्त इति मादिः ॥ उक्तं मुक्तायानो ॥ अध
 रानादधस्ताच्चैस्संक्रातिग्रहणतया ॥ उपाकर्मन कुर्वीत परस्ताच्चैन्दीयकृत ॥ इति ॥ एतच्च सुक्रास्तादावपिकार्यं ॥
 प्रथमार्धे भस्म तत्र न कार्यः ॥ अधिमासेन भवेत्येव ॥ र्ममगानां तु अधिमासेऽपि भवति ॥ एतच्च समो र्पहकार्यं ॥
 सामगः सिहस्ते स्ये हस्तेन सन्ने ॥ आश्वलायनेन श्रवणां कर्माहं आश्रयापोर्णमास्यां श्रवणां कर्मैति ॥ तत्रा
 स्तमय युगाद्या ॥ अस्तमिते स्यात्पीपाकं अपयित्वास्तमय काले विधानात् ॥ कर्मणो यस्य यः काल इति वचनो

स्वसावत्सरीप्रज्ञानिष्कलामुनिसत्तमयः आगमरास्त्रे ॥ प्रवित्रारोपणं कालेन करोति कथंचन ॥ तदायुतं जये
 अत्रंस्तोत्रं वापि समाहितं ॥ आवणमुक्तं च तदुद्शीपवित्रारोपणे पूर्वविद्वासास्त्रे नमुक्तं च तदुद्शीवत ॥
 ॥ ६ ॥ अथोपाकर्मा ॥ तत्र बह्वेः आवणं प्रवणे कार्यं ॥ अत्र अवरणं धनिष्ठं प्रोक्तं ॥ आवरणं तु यत्कर्म अत्र
 धातुसंयुतं ॥ संवत्सररुतो ध्यायस्तत्संगो देव नरप्रति ॥ धनिष्ठासंयुते कुर्मा आवणं कर्म यद्वेत् ॥ इति भासोक्तं
 याजुर्वेदेषां शास्त्रो ॥ तदुक्तं धर्मसूत्रे ॥ आवरणं पोर्णमास्यामध्यायमुपाकरोति ॥ अत्रोदयिकी पोर्णमा
 आस्था ॥ तदहं धाध्वीयेगर्भः ॥ पर्वरपोदयिकी कुर्मुः आवणीते तिगपकाः ॥ बह्वेः आवणं कुयुर्हसं
 कंतिवर्जितइति ॥ अत्रोदयिके विरोधमाह ॥ आवणीपोर्णमासीद्वसंगवात्परतोयदि ॥ तदेवोदयिकीयांसा
 नान्योदयिकी भवेत् ॥ अहं स कास्योरो विशेधमाह ॥ बह्वेः गृह्यकारिकायां ॥ अध्यायानामुपाकर्म आवरणं
 अवरणं तु ॥ तन्मासैहस्तयुक्तायां पंचम्यां वा तद्विध्यते ॥ अथ छोद्यस्तस्मिन्मासे तु न भवंति च ॥ तदाभाद्र

देमासे अवरणं करोति यत् ॥ आवण्यां प्रोष्ठपद्योवापुषा इत्यथाविधि ॥ उक्तं च दंस्वधीयीतन्मासांस्त्रिमासं
 भानिति ॥ प्रोष्ठपद्योमपि दोषे आधाद्यां कार्यं ॥ तदुक्तं कौर्मि ॥ आवणं स तु मासस्य पोर्णमास्यां हि जोत्तम ॥ आधा
 व्यां पोर्णमास्यां विदोषाकरणं भवेदिति ॥ कात्यायनेरुपि पोर्णमास्यां पतनमध्याह्न्यापि नीपोर्णमास्यां ॥
 पाक्षवल्कलः ॥ अध्यायानामुपाकर्म आवण्यां अवरणं न बाधते नोषाधिभावं वा पंचम्यां आवणस्य त्विति ॥
 हस्तेन युक्तायां पंचम्यामिति स्मृतेर्ब्रह्मिकायां ॥ दिनांतरेपि हस्तेन युक्तइति हेमाद्रिः ॥ अथ मनुकास्यायनो ॥ अथ
 रात्रादधस्ताच्चैत्संक्रांतिरहणं तथा ॥ उपाकर्म तदुक्तीपरस्ताच्चैतदोषकृतं ॥ इति ॥ एतच्च सुक्रास्तादावीपकार्यं ॥
 प्रथमासंभूततत्रनकार्यः ॥ अधिमासेन प्रवसेव ॥ र्ममगानां तु अधिमासेपि भवति ॥ एतच्च सामेगेरुपहे कार्यं ॥
 सामोः सिंहस्तस्यै हस्तेन सूत्रे ॥ आश्वलायनेन अवरणां कर्माहं आवरणं पोर्णमास्यां अवरणां कर्मा ॥ इति ॥ तन्मा
 स्तमययुगाद्या ॥ अस्तमिते स्यात्तीर्थाकं अपयित्वेत्सस्तमय काले विधानात् ॥ कर्मणो यस्य यः काल इति वचना

तः। अत्रैव सावधनमुक्तं भविष्यतीति ॥ ततोपर हसमेय कुर्पातोऽलिंशं शंभां। कारयेच्चासतेस्तद्वृत्तिर्यथैव प्रचरिता ॥ तत्र
 मंत्रः ॥ येन ब्रह्मवलीराजा दानेर्वैश्रोमिहवलः ॥ तन्त्वामभिवध्नापि रक्षा च लमाचलेति ॥ अनापराह्म अपि नीयास्या ॥
 उभयत्र तन्त्रो मो प्रवासाया ॥ आवणी दोगनिवमी दुर्वा चैव उताशनी ॥ पूर्व विद्वेवकर्त आशिवात्रिबलेदिनाभित्तिरुह्य
 प्रवचनात् ॥ अस्मादेव वचनात् अत्र न्येष्यु पाकमभितिरिक्तु पवित्रारोपणादि सुखे वयास्या ॥ पूर्वस्याभद्रासत्वे
 तस्याभिवेसावधनं ॥ भद्रायां देवकृतं अस्मावणी प्रात्पुनीतया ॥ आवणी नृपतिरुतिग्रामे दहति प्रात्पुनीतवचनात्
 ॥ ७ ॥ अहुतसारदारः ॥ भानो सिंहाते चैव पश्योः संप्रसयते ॥ मरणं तस्य निदिष्टं धृष्टिमासि न संशयः ॥ तत्र शक्तिप्रव
 स्थापि येन संपद्यते ॥ असतां तस्मिन् देवतां विभायदापयते ॥ ततोहो मंत्रकुर्वीत हृताक्षेराज्यधेः ॥ अऊतीनां च
 ताकानामयुतं नु उयात्तः ॥ व्याहृतिभिश्चामहोमः ॥ सोपवासः प्रथमेन दद्याद्द्वितीयस्य स्यात् ॥ ५ ॥ अथ वेषणं
 दिनां गतं ह्ययदिष्टि ॥ प्राबुद्धं च मदिधी आवणे वडवादिवा ॥ सिंह गवः प्रसयंते स्काभिनां मुसदाय कार्ति ॥ अत्र त
 नोक्ता मीशंतिः कार्याः ॥ ६ ॥ आवणादिमासचतुष्टयं हस्यस्य सति तीयासु अत्र त्पराय नूनत्रतकार्यं ॥ तत्र चंद्रोऽप्यपि
 नीयास्या ॥ एकमेते दिवानके विशिचंद्रोऽयत्रतं ॥ तिथिस्तात्कालिकीयास्येति मदनरत्ने ॥ चंद्रोऽयं चंद्रोऽयं विधि

७

नात् ॥ दिनद्वये तत्र सत्वे सत्वे वापरेति निर्णयामते ॥ १० ॥ आवणं हस्यतीत्या कज्जली संज्ञा सापरेति दिवोदासीये ॥ ११ ॥
 आवणं हस्यचतुर्थी विडलाख्या मध्यरेत्रं प्रसिद्धा ॥ ताच सायाह्म अपि नीयास्या ॥ दिनद्वे तपाले र्वा ॥ अत्र गो र्जाय वा
 न्नाशनं च कामिति दिवोदासीये ॥ १२ ॥ इति आवणं भासः ॥ ५ ॥ अपभाद्रपदमासः ॥ महाभाते मोष्टपधांतु यो मास
 मेकाहा भवेन्नरः ॥ धुनाह्यारोगम तुल्लभते नात्र संशयः ॥ इति ॥ ११ ॥ भाद्रपदहस्यचतुर्थी संकष्टचतुर्थी त्रिता ॥ स्का
 दे ॥ आवणं वृहलेपक्षं चतुर्थी तु विधुदये ॥ गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रायार्घ्यं च दीयते ॥ इति ॥ आवरणो नामांतमा
 सेनप्राप्तः ॥ श्यं चंद्रोऽयं तिनीयास्या ॥ दिनद्वये चंद्रोऽयं सत्वे असत्वे च र्वा नीयास्या ॥ चतुर्थी च तृतीयायां महा
 प्रोत्पन्नलप्रदा ॥ कर्तव्या त्रितिभिर्वत्सगणनाय सुतोषिणीति ब्रह्मवेवतीति ॥ १ ॥ भाद्रपदहस्यचतुर्थी मानवकृत्या
 दिः ॥ २ ॥ अपज्जन्माष्टमी ॥ साधामांतमासि आवणं हस्यतीत्या रणिमांतमासपक्षे भाद्रपदहस्यतीत्या ॥ श्रीहस्य
 तीत्या ॥ जन्माष्टमी जयती च ॥ तत्रैव लज्जन्माष्टमी रोदिणी युक्ता जयती ॥ तत्राद्योक्ता स्कादे ॥ अष्टमी आवरण
 मासि हस्यपसेयदा भवेत् ॥ हस्यजन्माष्टमी संयामहं पातकनाशनीति ॥ पुराणां तरेपि ॥ आवरणं वृहलेपसेह

जन्माष्टमीव्रतं ॥ रात्रियुक्तां प्रकुर्वीत विशेषेण सुसंयुताभिः ॥ ११ ॥ जयंती कृत्वा वक्षिपुराणे ॥ हस्ताष्टमां भवेद्यत्र कले कारो धी
 री यदि ॥ जयंती नाम मासो क्ता उपोध्यासा प्रयत्नतः ॥ १२ ॥ शुभः ॥ जन्माष्टमी जयंती च शिवरात्रिस्तथैव च ॥ पूर्वदि
 वकर्त्तव्या त्रिभिर्भाते च पारणमिति ॥ अधरात्रे तु योग्यं तारापसुरये तथा ॥ नियतात्मा शुचिः स्नातः प्रजोतत्र
 प्रवर्तयेदिति विष्णुपमेतिरे ॥ दिनद्वयेषु धरत्रे रोहिणीयुक्तापरे वा ॥ सः सापिन कर्त्तव्या सप्तमीस्य ताष्टमीवच
 नेन सप्तमी विद्यायानिषेधात् ॥ दिनद्वयेषु पिरोहिणीयोगाभावे अर्धरात्र्यापि नीयाद्या ॥ अधरात्रे स्पृक्ष फाल
 लात ॥ दिवा वा यदि वारात्रौ कस्ति चेद्द्रोहिणी कला ॥ रात्रियुक्तां प्रकुर्वीत विशेषेण सुसंयुतामिति वचंता ॥
 दिनद्वयेषु रात्रिसत्वे जसत्वात् वा परासप्तमी विद्याया जिवेधात् ॥ इदं च निरु ॥ वर्षे वर्षे च कर्त्तव्यं तु स्यर्ष चक्रे
 पाणि न इति ॥ अर्कवृत्तं पाति पावदिश्वत्सुरं राश्रुति ॥ स्कान्दे ॥ सिध्यति सर्वभयाणि ह ते जन्माष्टमीव्रते ॥
 इति ॥ वक्षिपुराणे ॥ उपवासस्तत्रोक्तो महापातकनाशनः ॥ उपवासकरणे दोषः ॥ स्कंदपुराणे ॥ शरदनेन तु य
 त्वाप्यंशवहस्यभोजने ॥ तत्पापं लभ्यते तु भिर्जयंती भोजने हतंति ॥ शबहस्तस्य भोजने शबस्य किं हस्त

स्थभोजने ॥ इत्यर्थः ॥ निर्णयामृते ॥ हस्ताष्टमीदिने प्राप्ते येन शुक्रं हि जोतम ॥ त्रैलोक्यसंभवापापंते कुरुकं हि जोतम ॥
 अत्र पारणे केवलाष्टम्युपवासे दिवा तिष्यतलाभे दिवे वतिष्याते कर्त्तव्यं ॥ रोहिणीयुक्ताष्टम्युपवासे तु भूषणार्थं कर्त्तव्य
 मिति मुख्यः कल्पः ॥ अन्यतरात्तौ गणः ॥ अशक्ते न तु जागरते प्राते च पारणं कार्यं ॥ तिष्यते वोत्सवांते वा ब्रती कुर्वी
 तपारणमिति ॥ कालादर्शात्कुरुत वचनात् ॥ इत्यमन्वादिः ॥ ३ ॥ भाद्रपदाभावास्यायां कुर्यात्पुनरुत्तमाद्रोहरी
 तेना ॥ मासेन भस्मभावास्यातस्यां दभाञ्च पौमत् ॥ अया तथा मासे दभा विनियोज्या पुनः पुनरिति ॥ न भस्मभा
 वास्येति पाठो अभां तु मासेना ॥ ४ ॥ भाद्रपदशुक्लवृत्तीं औषां हरिकालिकां कृतं ॥ तत्र सामं कृतं मां जापय परा ॥ सु
 हृतं मां सत्वे तु दिने गौरीव्रतं परेत माधवात्ते ॥ इति मन्वादिः ॥ ५ ॥ भाद्रपदशुक्लचतुर्थीं सिद्धिविनायक
 चतुर्थी ॥ स्कान्दे ॥ श्रीहस्तः ॥ भातः शुक्लतिलैस्नात्वा मध्याह्ने पूजयेत्तु य ॥ स्वराज्ञे वा गणनायस्य स्वर्गरो
 प्यमया हति ॥ अथ वा मन्मथीं कुर्यादिति शाब्दं कर्त्तव्यं ॥ इति ॥ गणनायस्य सिद्धिविनायकस्य ॥ तत्स्व

पमुक्तं तत्रैव ॥ एकं दंतं शर्पकणं कजवक्रं चतुर्दं ॥ १ ॥ शां कुशाशदेवं ध्यायेत्सिद्धिदिनाय कृपेति ॥ अत्र चतुर्धा प्रथम
 ह्रस्वपिनी ग्राह्या ॥ २ ॥ आतेः सुहृत्तिलैः स्नात्वा प्रथमं हृत्पत्रं लुपति स्फुरणं प्रथमं कर्मकालत्वमिधानात्
 चतुर्धा गणनाय स्यात्तद्विद्वान्प्रशस्यते ॥ प्रथमं व्यापिनी सा तु परतश्चत्वरं नीतिवचनाच्च ॥ अत्र परतश्चत्वरं
 ति ॥ परतश्चत्वरं व्याहृतं व्यापित्वे पर ॥ अन्यथा सर्वेषु सुपूर्वा ॥ आठयोगस्य प्रशस्तत्वात् ॥ यदा वै धर्म्येण मध्या
 ह्न्यासि स्नराज धिके कयो गिनी ग्राह्या ॥ अस्या चंद्रवर्षाने कार्यं ॥ माकं ज्यः ॥ सिंहादिस्त्रे सुकृपसे चतुर्धा चि
 द्देशणं ॥ त्रिध्या भिदुषणं स्नात्वा सर्वं कतं सदा ॥ दोषस्वरांतु ये सिंहः प्रसेनमिति वैपठेत् ॥ श्लोकस्तु देवीपुराणे ॥
 सिंहः प्रसेनमनधीत्सीते जावताहतः ॥ सुकुमारकमारोरीसवद्युप्रस्यं प्रतकरति ॥ ६ ॥ भाद्रपदशुक्लपंचमी ऋषिपु
 चमी ॥ सामध्याह्न्यापिनी ग्राह्या ॥ एतावन्तेषु सर्वेषु मध्याह्न्यापिनी तिथिरिति माधवीयं हारितोक्तं ॥ ७ ॥
 दिनद्वये तथा विहं प्रादिमते परा ॥ माध्वं मते तु हवी ॥ सर्वत्र पंचमी रवे सुक्तेः ॥ ७ ॥ भाद्रपदशुक्लपंचमी प्राणकल्प

२२

दि ॥ ८ ॥ भाद्रपदशुक्लसप्तम्यां मुक्ताभरणव्रतं ॥ तत्र सप्तमी पूर्वविद्वान्ग्राह्या ॥ धरामुशोरिति युग्मवाक्वाता ॥ ८ ॥ भाद्रप
 दशुक्लपंचमी दुर्वाचनी ॥ सा हृत्ग्राह्या ॥ शुक्लाष्टमी तिथिर्था तु मासि भाद्रपदे भवेत् ॥ दुर्वाचनी तु सा ज्ञेयानो ज्ञेया सा वि
 धीयत इति पुराणसमुच्चयात् ॥ ११ ॥ रवेर्दुर्वाचनी ज्ञेया मूलरहिता यां सिंहस्थस्ये अगस्त्युदिते मध्याह्न्यापि न्योक्तं
 वं ॥ शुक्ले भाद्रपदे मासि दुर्वासता तु साष्टमी ॥ सिंहार्कं च वक्तव्या न कन्या के करान् ॥ सिंहस्थे सोमं प्रासयेत्पुनरिति पु
 निसप्तमिति सदनस्ते स्कादोक्तं ॥ अगस्त्य उदिते तात पूजयेत्पुनरुदया ॥ वैधव्यपुत्रशोकं च शावर्षाणि पंचवर्षाणि
 वेदोषास्तं च ॥ १२ ॥ चैत्रं तस्मीणां नि सं ॥ धानपूजयेत्पुनरुदया ॥ सिंहस्थे चाविधिं ॥ त्रीणि जन्तानि वैधमं लभते तात्र
 संशयः ॥ तस्मात्संपूजनीया सा प्रतिवर्षं च धनैरिति पुराणसमुच्चयात् ॥ तेषु पूर्वस्यां ज्येष्ठा मूलान्यतरयोगे उतरा
 त इति कर्मकालस्य शिनी दुर्वाचनी ग्राह्या ॥ निसत्वाच्च ॥ युस्मिन् वर्षे ज्येष्ठा मूलयोगे रहितायां ज्येष्ठा मूलं प्राप्य तु
 पूर्व्येता तु यानुसर्वथा त्यागः ॥ अशुक्लस्य च ॥ कर्तव्यात्वेन ॥ भक्ते न्येष्ठा मूलपदा भवेत् ॥ इवमिभ्यं च यद्भवा
 नवंध्यदिवसनयेदिति तत्रैवोक्तेः ॥ ज्येष्ठा मूलग्रहणनिविद्धं कालमात्रोपलक्षणेन प्राप्ये सा सत्वात् ॥ अजातमि

१३

३०१०

तीर्थनिर्णयद्विपिका

